

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, ЛІЦЕЮ!!!!!!

Ліцеїсти 2009 року

Ліцеїсти 2011 року

Ліцеїсти 2014 року

Ліцеїсти 2015 року

Ліцеїсти 2012 року

Ліцеїсти 2016 року

Ліцеїсти 2017 року

Ліцеїсти 2018 року

ЛіцЕРА

Ліцей – наш дім, ліцей – наша фортеця,
Фортеця знань, дорога у життя.
І де б вам побувати доведеться,
Не забувайте про ліцей – він дав вам майбуття.
Завжди привітний, відчиняє свої двері
Усім охочим та прагнучим до знань.
Ліцей – це розвиток в сучасній ері,
Ліцей – це шлях до нових пізнань.
Привітні вчителі, не менш привітні діти

Дарують тепло та позитив.
У класі – затишок та квіти,
Усіх охочих у собі він умістив.
Любіть ліцей, шануйте, бережіть!
І паростки знання в собі плекайте!
Дорогу власним дітям покажіть
Та на поріг своєї alma mater повертайте!

**Бець Вікторія, Дерев'янка Анастасія,
учениці І курсу математичного класу**

ВПЕРЕД І ВГОРУ

25 років... солідна дата для нашого навчального закладу. Протягом чверті століття ліцей показує приклад для багатьох. Своїми досягненнями, успіхами і перемогами ми змогли вибороти звання найкращого навчального закладу міста.

Усі ми чули приказку: як корабель назвеш, так він і попливе. Девіз «ВПЕРЕД І ВГОРУ» став потужною мотивацією для всього педагогічного колективу та учнів. А все тому, що в ліцей працюють найкращі вчителі, навчаються найталановитіші та найобдарованіші діти. І це не припущення, це – аксіома!

Щодня педагоги ліцею на чолі з директором Алексеєнко Світланною Геннадіївною сумлінно працюють над тим, щоб

наші ліцеїсти були кращими у всьому: в навчанні, в художній самодіяльності, але найголовніше – щоб вони стали хорошими людьми.

Ми – велика родина, де панує любов і підтримка, повага і взаємодопомога. У нас кожна думка важлива, кожен учень – почутий і вислуханий, кожен працівник – взірць і приклад для наслідування! Ми ніколи не стоїмо на місці, йдемо в ногу з часом, підкорюємо нові вершини. Тож, шановні вчителі та ліцеїсти, ТІЛЬКИ ВПЕРЕД І ВГОРУ! До нових висот і звершень!

Лепешкіна О. В., учитель української мови

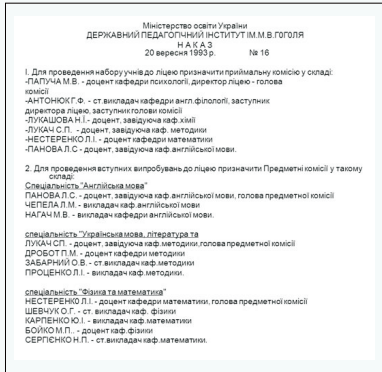
СТОРІНКАМИ ІСТОРІЇ

Історія Ніжинського ліцею як навчального закладу нового типу розпочалася у 1993 році, коли група викладачів-ентузіастів, серед яких – Олександр Григорович Шевчук, Олександр Ісакович Близнюк, Ніна Іванівна Лукашова, Григорій Васильович Самойленко, Петро Матвійович Дробот, Іван Іванович Кочерга, Василь Миколайович Сурков, Світлана Олександрівна Коваленко на чолі з

кандидатом психологічних наук, доцентом кафедри психології Миколою Васильовичем Папучею з ініціативи ректора інституту, академіка Арвата Федіра Степановича вирішила створити ліцей.

У своєму виступі на засіданні вченої ради Микола Васильович, який став першим директором ліцею, сказав: «В умовах неимоверно трудного процесу родження нового государства... было решено использовать большие возможности нашего института... и создать условия для получения полноценного, углубленного образования старшеклассников города и области, которые имеют желание и способности к тому. То есть – лицей (на правах его подразделения)».

Несподівано швидко набрано класи учнів, штат педагогів – і ліцей розпочав свій перший навчальний рік із першого жовтня 1993 року. Заняття проходили в гоголівському корпусі НДПІ ім. М. Гоголя. Проте вже перший рік роботи виявився плідним, ліцей набув авторитету в місті, і Микола Васильович звернувся за підтримкою

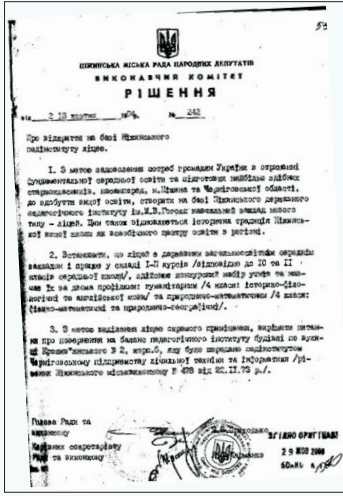
до тоді ще тільки обраного на посаду міського голови Михайла Васильовича Приходька. Новообраний мер поставився до проблем ліцею з повагою і розумінням, і завдяки його особистій участі у вирішенні питання, вже в жовтні 1994 року було прийнято рішення виконання «Про відкриття на базі Ніжинського педінституту ліцею». Тоді він називався Ніжинський ліцей при Ніжинському державному педагогічному інституті імені М. В. Гоголя.

У 1996 році його було реорганізовано в Обласний педагогічний ліцей для обдарованої сільської молоді, проте в його склад завжди входили обласні й міські класи, фінансування яких здійснювалось за кошти як міського, так і обласного бюджетів.

Ліцей упевнено розвивався. Він кілька разів змінював своє розташування, аж поки у 2000 році завдяки знову ж таки спільним діям університету і міської влади не отримав, нарешті, майже окреме приміщення: під навчальні класи було перебудовано кімнати гуртожитку № 1.

Здавалося, що в його долі нарешті все устаткувалось, проте восени 2004 року відбулися зміни, що були надзвичайно небезпечні для ліцею: заклад було вилучено зі структури університету. І тоді – як і в 1994 році – ліцей урятувала міська влада: з ініціативи начальника управління освіти Ніжинської міської ради Ольги Миколаївни Мороз рішенням виконавчого комітету Ніжинської міської ради, за підтримки міського голови М. В. Приходька було створено Ніжинський ліцей Ніжинської міської ради при НДУ ім. М. Гоголя. З метою збереження багаторічного досвіду співпраці ліцею та університету, створення умов для розширення зв'язків між закладами одразу ж було укладено угоду про співпрацю між Управлінням освіти та Ніжинським державним університетом імені М. Гоголя щодо функціонування ліцею.

Саме під такою назвою і в такому статусі нині функціонує ліцей, продовжуючи найкращі освітянські традиції, послідовно і наполегливо виконуючи свою місію: формувати випускника – громадянина України, соціально компетентну, творчу, високоморальну особистість, здатну до самореалізації і свідомого вибору власного місця в суспільстві.

ЛІЦЕЙ У СПОГАДАХ ЙОГО ДИРЕКТОРІВ

Папуча Микола Васильович
Директор ліцею з 1993 по 1997 рік

«Мій шлях як директора ліцею розпочався з моменту його створення. Спочатку виникла ідея відкриття такого закладу для обдарованих учнів. Починалося все дуже непросто: бракувало досвіду, була відсутня нормативна база, хоча, орієнтуючись на соціальний попит, ідея була досить цікавою та актуальною. Дозвіл на початок роботи дав тогочасний ректор інституту Федір Степанович Арват, який всіляко допомагав у реалізації задуму. Мені було доручено вивчити статут і концепцію ліцею при інституті, а з жовтня 1993 року мене призначили директором ліцею.

Спочатку було більше запитань, ніж відповідей. Зокрема, першою і найважливішою стала проблема набору команди: потрібні були фахівці з числа викладачів інституту, які б не боялися викладати у школі. Саме вони, на мою думку, були найкращими методистами.

Дуже потрібен був заступник. На цю посаду призначено Григорія Федоровича Антонока. Він був фахівцем найвищого рівня, і на цій посаді почувався як на своєму місці. Штат постійних працівників сформувався пізніше, передусім з числа колишніх студентів, яких ми гарно знали й поважали. Це були куратори-педагоги, посадові обов'язки яких – здійснення лише виховної діяльності.

На початку діяльності ліцею існувало побоювання щодо рівня викладання непрофільних предметів. Мене як директора надзвичайно хвилював загальноосвітній рівень. І в результаті ми отримали дуже цікавий досвід.

Особлива історія створення навчальних планів. Типових навчальних планів для профільної освіти, які беруться за основу, не існувало взагалі, як не існувало й навчальних програм. Усе це створювали самостійно. Виникали труднощі під час співпраці з органами управління освіти, проблеми опору міської учительської громадськості, адже вчителі не хотіли відпускати зі шкіл найкращих учнів.

Але, тим не менше, 1 жовтня 1993 року ми здійснили свій перший набір учнів і протягом навчального року змогли показати високі результати навчання. Перший рік – і всього 2 медалісти, але всі, хто вступили до ліцею, мали високий рівень досягнень.

Приємно, що й до сьогодні результати діяльності ліцею досить високі. І це ще раз свідчить про те, що ідея створення ліцею була надзвичайно плідною.

Хочу побажати всій ліцейній родині вміння робити освіту потрібною для учнів».

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, ЛІЦЕЮ!!!!!!

Ліцеїсти 1998 року

Ліцеїсти 1999 року

Ліцеїсти 2001 року

Ліцеїсти 2000 року

Ліцеїсти 2002 року

Ліцеїсти 2004 року

Ліцеїсти 2006 року

Ліцеїсти 2007 року

Ліцеїсти 2005 року

Ліцеїсти 2008 року

Ліцеїсти 2010 року

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї дуже весело й цікаво».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї не дають змоги лінуватися».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо саме в ліцеї отримав змогу піднятися на сходинку вище у своєму саморозвитку та рівні знань».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це моя друга домівка».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо через ліцей я зробила перший крок до дорослого життя».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це безліч можливостей».

Учні I курсу лінгвістичного класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в цьому навчальному закладі панує атмосфера добра».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї завжди почуваеш себе як вдома».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо тільки в ліцеї я відчула весь смак навчання».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцейське життя сповнене різних кольорів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо можу здобувати якісну освіту з профільних предметів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в мене є можливість саморозвитку та самовираження власної індивідуальності».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї мене поважають».

Учні II курсу природничого класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчатися в ліцеї одне задоволення».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчатися в ліцеї – відповідальна справа».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо тут панує тепла й дружня атмосфера».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо я доклала дуже багато зусиль, щоб вступити до цього навчального закладу й пишаюся тим, що маю змогу тут навчатися».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї отримую досить високий рівень знань».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст,

бо в ліцеї кожен вчитель нас не тільки вчить, але й розуміє».

«Я просто пишаюся тим, що я – ліцеїст!»

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю честь навчатися в кращому навчальному закладі міста».

Учні II курсу математичного класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, і для цього не потрібно жодних аргументів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчання в ліцеї мене з кожним днем змінює».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчаюся серед найкращих».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї мене розуміють і поважають».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо серед великої кількості бажаючих шанс навчатися в ліцеї випав саме мені».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо можу досконало вивчати другу іноземну мову».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо таке звання має далеко не кожен учень міста».

Учні II курсу історичного класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо два роки незабутнього життя назавжди залишаться в моєму серці».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей навчив мене завжди мати й відстоювати свою думку».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо є прикладом для інших учнів міста».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо я – ліцеїст!»

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю змогу отримати кращу профільну освіту».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це осередок знань, щирості, домашнього затишку й найкращих друзів!»

Учні II курсу лінгвістичного класу

Бойко Микола Павлович

Директор ліцею з 1998 по 2005 рік

«Десять за тиждень до початку 1998/1999 навчального року на кафедрі фізики завітав ректор тоді ще Ніжинського державного педагогічного інституту В. П. Яковець. На той час я виконував обов'язки завідувача кафедри. Василь Павлович поцікавився, як ідуть справи на кафедрі і запропонував мені очолити ліцей. Це було несподівано. Адміністративна діяльність мене ніколи не приваблювала. Як і 20 років до того, коли мені пропонували очолити школу, одразу відмовився від пропозиції. Проте за тиждень, 31 серпня, Василь Павлович уже представив мене колективу ліцею як нового директора».

На той час це був Обласний педагогічний ліцей при Ніжинському державному педагогічному інституті ім. М. В. Гоголя. Він мав статус підрозділу університету й підпорядковувався ректорові. Два курси ліцею – це шість міських класів, у яких навчалися здебільшого учні з м. Ніжина, та чотири обласні класи, у які проводився набір учнів із різних районів Чернігівської області. Загалом на двох курсах ліцею в десяти класах навчалось близько 280 учнів. На перший курс ліцею приймали учнів після 9-го класу загальноосвітніх шкіл на конкурсній основі складання вступних іспитів.

Тогочасний ліцей як навчальний заклад нового типу вирізнявся інтегрованістю в структуру університету на правах факультету, цілеспрямованим відбором і підготовкою учнів сільських шкіл до вступу в педагогічний університет, високою результативністю навчання (майже всі випускники ліцею щорічно ставали студентами університетів України та інших держав).

Звичайно, виникали й труднощі. Зокрема, найбільшою проблемою була оплата праці вчителів. У ліцеї працювало близько 150 вчителів-сумісників, яких потрібно було щороку перенабирати. Більше того, штатні вчителі ліцею одночасно могли вважатися сумісниками, оскільки фінансування діяльності ліцею здійснювалося із трьох джерел. Це створювало проблеми з оплатою праці, лікарняних, відряджень тощо. Навіть директор, викладаючи в міських класах, вважався сумісником і за штатним розписом проходив лише як директор 120 учнів обласних класів. Відповідно, щороку необхідно було розписувати три штатні розписи і кошториси за трьома бюджетами... Не вистачало нових підручників, літературних джерел, виникали проблеми з теплопостачанням, харчуванням учнів обласних класів тощо.

До 2000 року ліцей розташовувався у 5 аудиторіях університету, займаючи перший поверх правого його крила. З переїздом до нового приміщення за досить складних умов фінансування вдалося створити власну бібліотеку, методичний кабінет, наповнення якого з натхненням здійснювала методист ліцею Ганна Павлівна Кузьменко. Було роз-

почато роботу із впровадження інформаційних технологій у навчальний процес та створено інформаційний центр з локальною мережею.

Було розроблено статут ліцею, створено герб і гімн. Налагодивши досить струнку систему навчальної і виховної роботи, ліцей отримав визнання освітянської громадськості. Ґрунтовна підготовка давала випускникам ліцею змогу вступати до найпрестижніших вищих навчальних закладів України та світу.

Вважаю, що ліцей цілком виправдовує свій статус профільного навчального закладу для обдарованої молоді й хочу побажати сім футів під кілем у подальшому плаванні в освітянській системі й подальших успіхів у сіянні доброго, вічного, мудрого».

Алексєєнко Світлана Геннадіївна

Директор ліцею з 2005 року

«Директором рідного ліцею (по-іншому не можу його назвати) я стала у 2005 році. Для мене це стало повною несподіванкою і разом з тим новим етапом як педагогічної діяльності, так і життя взагалі. Отримавши пропозицію від начальника Управління освіти О. М. Мороз, дуже довго вагалася, оскільки на той час в мене була маленька дитина, не хотілося залишати Ніжинську гімназію № 3... Але усвідомлення можливості працювати з дітьми старшого шкільного віку було переконливим аргументом, і я вирішила спробувати».

Звичайно, як і завжди буває, все нове – це низка якихось труднощів і проблем. Мої перші дні директорської діяльності не були винятком. Прийшовши на цю посаду, я зовсім не знала колектив, тому, щоб познайомитися з колегами, доводилося відвідувати по три заняття на день. Але цей процес дав змогу зрозуміти, що я не помилилася у своєму виборі, очоливши саме цей навчальний заклад. Адже той склад педагогічного колективу, який був і тоді, коли я тільки прийшла до ліцею, і на сьогоднішній день – це дружний колектив професіоналів.

Пройшовши нелегкий шлях свого становлення та розвитку, нинішній ліцей – це потужний конкурентоспроможний навчальний заклад, який створює реальні умови для здійснення профільної освіти. Звичайно, ліцей – не ідеальний, але саме тут (з урахуванням законодавства) створено систему навчально-виховного процесу, яка відповідає запитам учнів і батьків.

Уся дружня ліцейна родина (учителі, учні й батьки) за сприяння та підтримки усіх органів управління освіти, місцевого самоврядування та громадськості міста роблять і будуть надалі робити все можливе задля збереження і примноження надбань минулих років, створення славних сторінок історії ліцею – яскравих і значущих.

Бажаю ліцею сили, упевненості й процвітання!»

ПЕДАГОГІЧНИМИ СТЕЖКАМИ ЗАСТУПНИКІВ ДИРЕКТОРА

Кузьменко Ганна Павлівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2005 по 2013 рік

«Буремні 90-ті. Вони залишили чимало спогадів, а особливо – призначення мене на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи. У 1995 році виконком міської ради оголосив конкурс на заміщення такої вакантної посади в ліцеї. До того часу я працювала заступником директора в Сарненській середній загальноосвітній школі № 4, але за сімейними

обставинами повернулася до Ніжина. Тож досвід роботи в цій галузі в мене вже був. Пропрацювавши два роки методистом міського методичного кабінету, погодилася на пропозицію колишнього начальника управління освіти А. М. Крутько взяти участь у конкурсі й таким чином потрапила до ліцейної родини.

Найбільше згадую перші роки на цій посаді. Мабуть, тому, що майже все було нове й незвичне. Увесь педагогічний колектив (директор, заступники, учителі, педагоги-організатори) працювали в одній аудиторії, тому атмосфера навчально-виховного процесу була невимушеною, сповненою розуміння серед колег та домашнього затишку.

Та найбільше мене вражали учні, які вбирали знання, як губка воду. Допитливі. Розумні. Творчі. Їх очі завжди говорили. Що їм цікаво слухати, і що вони готові набувати досвіду не тільки навчальної, а й науково-дослідницької роботи. Потенціал був. Це передусім розумні та творчі діти й досвідчені вчителі. 90 % педагогів були викладачами університету й самі проводили наукові дослідження. Тому, вивчивши досвід організації науково-дослідницької роботи в Донецькому та Київському гуманітарному ліцеях, запропонувала створити Ліцейне наукове товариство. Мене підтримали – і робота розпочалася.

Пригадую перші конкурси-захисти науково-дослідницьких робіт МАН в Чернігові, де наших учнів одразу відзначили.

Надзвичайно багато роботи було з документацією ліцею. Викладачі, які не працювали в школі, не знали не знали, як правильно заповнювати журнали. Тому для більш ефективної організації навчальної та методичної роботи створили предметні методичні об'єднання вчителів ліцею.

За роки роботи на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи в ліцеї я навчала і сама навчалася.

Хочу побажати усьому педагогічному колективу терпіння, творчих успіхів і натхнення в роботі!»

Симан Світлана Михайлівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2010 по 2014 рік

«Не так часто в житті трапляються події, які впливають на наш світогляд, дарують новий досвід. Робота заступником директора з дослідно-експериментальної роботи Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради при НДУ ім. М. Гоголя стала однією з найважливіших подій у моєму житті, яскравою гранню педагогічної праці.

Мені надзвичайно подобалися два напрями діяльності: робота з обдарованими ліцеїстами та науково-методична робота з колегами. Я відкрила для себе талановитих учнів та вчителів нашого закладу, відчула «зсередини» усі механізми функціонування ліцею. До того моменту навіть уявлення не мала про обсяги адміністративної роботи – так звану «нижню частину айсбергу».

Проблеми й труднощі на цій посаді були, але про них говорити не хочеться. Цей період я згадую з вдячністю за неоціненний досвід. Кожен день потребував мудрості рішень, далекоглядності, сумлінності, допоміг мені краще пізнати себе. А ще... 2014 рік подарував мені скорб – другого сина.

Бажаю всьому колективу ліцею робити навчально-виховний процес таким, щоб кожного дня йти на роботу з усмішкою!»

Семенова Марина Валентинівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2015 по 2016 рік

«Починала діяльність у ліцеї як педагог-організатор. Коли у 2015 році запропонували працювати на посаді заступника директора, були неабиякі сумніви. Вирішила все ж таки спробувати, адже мала досвід подібної практики в Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя. Робота цікава, різнобічна, надзвичайно насичена, не дає можливості не те, що перепочити, а навіть передихнути.

Найбільше труднощів виникло під час оформлення документації, оскільки за насиченим виховним життям ліцею на роботу з паперами,

ЛІЦЕЙ – ЦЕ СКАРБНИЦЯ ЗНАНЬ

Тільки книжки перетворюють подив у допитливість.
Тільки читання відкриває перед людиною розкіш інтелектуального життя.

Василь Сухомлинський

Бібліотека – це місце, де ліцеїст і бібліотекар зустрічаються щодня для спільної роботи, де на практиці виховується потреба в знаннях, даються навички пошуку потрібної інформації, закладаються основи самоосвітньої діяльності. Ні для кого не секрет, що діти читають зараз набагато менше, ніж нам би цього хотілося. Книгу замінюють кіно, Інтернет та інші інформаційні комунікації. Але книга – все ж є невід'ємною складовою успішного розвитку як окремої людини, так і суспільства загалом. Тож не дивно, що триває постій-

ний та невтомний пошук актуальних засобів повернення читачів до книги.

Значна частина знань з усіх галузей науки, техніки, життєдіяльності суспільства зосереджена на папері, у книжках. Щоб надати поштовху сучасним підліткам для самоосвіти, необхідно мати в закладі освіти справжнісінький центр дослідження, яким є бібліотека. Й не дивно, адже за 25 років бібліотечний фонд ліцею оновлюється та примножується, враховуючи державний стандарт загальної освіти та потреби учасників освітнього процесу. Тож за 25 років кожен учитель ліцею приніс до скарбниці знань свої здобутки. Зокрема, було зібрано справжнє багатство освітянина – методичні рекомендації та збірники навчальних матеріалів, розроблені педагогами ліцею для вивчення української мови та літератури, математики, англійської мови, збірники науково-дослідницьких робіт МАН України, написаних ліцеїстами. Гордістю закладу є 4-томник книги «На крилах натхнення: обдарована молодь ліцею», упорядником якої є Л. І. Коткова. І це далеко не весь перелік цінних видань, якими поповнилася бібліотека нашого навчального закладу.

Скарби ліцею – це, звичайно, досягнення учнів, які беруть участь у різноманітних навчальних конкурсах та предметних олімпіадах, учителів, які не зупиняються на досягнутому й знаходяться в постійному пошуку нових методів, форм та прийомів навчання. Берегинею цих надбань є бібліотека – неоціненне джерело знань.

Даниш Т. В., бібліотекар ліцею

ЛІЦЕЙ – ЦЕ БЕЗЛІЧ НЕПОВТОРНИХ, ЯСКРАВИХ, ТВОРЧИХ «Я»

Унікальність психологічного образу кожної людини – один із найцікавіших феноменів. Адже кожен із нас приходить у цей світ однаково – в образі людини, але разом з тим має свою неповторність.

Якби мене попросили як психолога дати характеристику учням ліцею, то я б зробила це у вигляді асоціацій із психічними пізнавальними процесами. Так, лінгвісти асоціюються для мене з уявою, оскільки їхнім мовним та

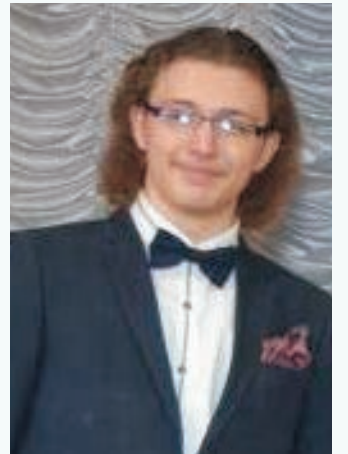
«КРАЩИЙ ШЛЯХ ПЕРЕДБАЧИТИ МАЙБУТНЄ – ЦЕ СТОРИТИ ЙОГО»

Жодна жива істота не знає, чого чекати завтра. Звичайно, серед людей є екстрасенси, які можуть передбачити майбутнє й підлаштовувати своє сьогодення. Але, на щастя, я – звичайний юнак, який точно окреслив цілі на наступні кілька років. Наприклад, вже сьогодні знаю, що стану неперевершеним лікарем, можливо, хірургом. І першим моїм кроком на шляху до поставленої мети став вступ до Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради при Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя. Цей заклад я обрав, бо вірю, що в стінах ліцею я здобуду ґрунтовні знання й успішно подолаю складні випробування під назвою «ЗНО».

Незважаючи на 25-літній вік ліцею більшість його випускників є відомими та успішними не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Приємно, що я здобуваю таку ж освіту, яку в свій час отримали: доктор наук Ольга Броварець, народний депутат України та доктор юридичних наук Валерій Карпунцов. Усі вони отримали чудовий «старт» у смовизначенні й, дійсно, стали ковалями свого майбутнього. Саме в ліцеї створено всі умови, аби кожен учень почував себе комфортно в різних сферах діяльності. Тут кожен педагог поважає особистість учня й виховує в нас почуття відповідальності. Не можна знехтувати вказівками мудрих наставників, які вкладають у кожного з нас не тільки знання, а й частинку своєї душі.

Мені пощастило мати такі приклади для наслідування, тож не збираюся обмежуватися тільки «зубрінням» домашніх завдань, планую розвиватися в особистісному напрямку й стати активним учасником у громадському житті не тільки ліцею, але й суспільства взагалі. Результат моїх планів не примусив довго чекати. За два місяці навчання я вже очолюю парламент ліцею. Користуючись нагодою, висловлюю подяку всім ліцеїстам за те, що повірили та підтримали мою кандидатуру на виборах. Обіцяю прислухатися до поради директора Світлани Геннадіївни Алексеєнко постійно вдосконалювати себе і, ставши президентом, навчати інших бути такими сильними, як я. Впевнений, що з такими ліцеїстами наш елітний заклад освіти буде тільки процвітати!

Олицький Б., президент ліцею

Я ПИШАЮСЯ ТИМ, ЩО Я – ЛІЦЕЇСТ!

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей є найпрестижнішим закладом міста Ніжина».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо це горде звання людини, котра вже досягла певних висот».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо саме в ліцеї знайшов найкращих друзів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчаюся у закладі, де найкращі вчителі».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей виховує досвідчених, гідних людей, які є справжніми громадянами України».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст просто тому, що маю можливість навчатися в цьому навчальному закладі».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю найкращі умови для навчання».

Учні І курсу математичного класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю можливість вивчати поглиблено й цікаво важливі для моєї майбутньої професії предмети».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю змогу отримувати найцінніші знання від найкращих педагогів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо це престижний навчальний заклад».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї можна отримати відмінні знання».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо навчаюся в найкращому навчальному закладі Ніжина».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо тут мені постійно хочеться вчитися, пізнавати нове, нове, нове...».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це можливість самореалізації не тільки в навчанні, а й у творчій діяльності».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це змога отримати не тільки профільну освіту, а й познайомитися».

Учні І курсу історичного класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це квиток у майбутнє».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї багато нових відкриттів».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це велика домівка знань і добра».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо мені подобається навчатися в цьому навчальному закладі».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо кожен, хто навчається в ліцеї повинен цінувати таку можливість й пишатися, що має таке звання».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї я зміг змінитися на краще».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо в ліцеї зовсім інший рівень навчання».

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо ліцей – це активне життя».

Учні І курсу природничого класу

«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо маю змогу навчатися з одноклассниками».

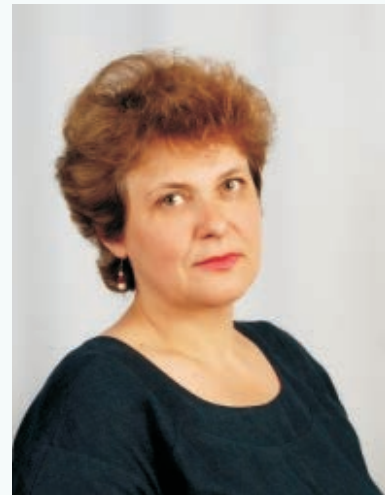
«Я пишаюся тим, що я – ліцеїст, бо мене навчають найкращі вчителі».

не вистачало часу, але за підтримки директора, заступників, учителів намагалася справлятися.

Наш ліцей – заклад, де немає другорядного у розвитку та вихованні дитини, де шанування традицій поєднується з новаторством. Здобутки за 25 років – це привід для гордості, але майбутнє нехай буде ще успішнішим!»

Крапив'янська Людмила Вікторівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2007 року

«До 2007 року я працювала в Ніжинській гімназії № 3 учителем історії та трудового навчання. У вересні цього ж року мене запросила на роботу в ліцей директор Алексєєнко Світлана Геннадіївна. Саме тоді звільнилася посада заступника директора з навчально-виховної роботи. Прийшла я в ліцей 25 вересня, коли вже тривав новий навчальний рік, але мені необхідно було швидко все опанувати. Так і розпочалися мої тру-

дові будні: складні, цікаві, сповнені спілкуванням з учнями, колегами, батьками. До 2015 року моя діяльність на посаді заступника була сповнена різноманітними виховними заходами, зустрічами з талановитими дітьми, організацією свят. А з 2015 я відповідальна за освітній процес в ліцеї.

Труднощі перших років на цій посаді були пов'язані з виконанням нових обов'язків. Але мені завжди допомагала Світлана Геннадіївна, багато чого навчила, підтримувала, вирішувала разом зі мною складні питання, створила всі умови для роботи. Я зрозуміла, що працювати в команді – головне у нашій діяльності, і зараз відчуваю підтримку всіх членів адміністрації та вчителів.

Педагогічна діяльність щодня цікава, насичена різними подіями, адже робота з дітьми – це випробування тебе як педагога щохвилини, щодня. Але я люблю свою роботу, і для мене кожен день цікавий, різноманітний, забарвлений емоціями, спілкуванням з учнями.

Бажаю рідному ліцею процвітання, нових звершень, надійних друзів, талановитих учнів. Педагогам – нових висот, яскравих перемог, затишку в родинах, щастя і благополуччя».

Коткова Людмила Іванівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2014 року

«Посада заступника директора з навчально-виховної роботи – почесна й дуже відповідальна. Чи мріяла я колись бути у складі адміністрації? Ні. Але з легкої руки Світлани Михайлівни Симан ось уже четвертий рік здійснюю організацію дослідно-експериментальної роботи в ліцеї та інноваційної діяльності педагогів нашого закладу, опікуюся обдарованими учнями. Працювати легко, оскільки мені дуже пощастило з колегами: учителі завжди ставляться з розумінням, заступники директора підтримують порадами, а директор власним прикладом вчить бути толерантним адміністратором.

Що є моїм натхненням? Звичайно, наші ліцеїсти. Вони мотивують бути творчим учителем і креативним заступником. Мабуть, саме ці діти й продукують різноманітні ідеї, які потім «виливаються» в друковану продукцію. Своїм дітищем вважаю книги «На крилах натхнення»: це ж яка насолода спілкуватися з обдарованими ліцеїстами та випускниками! У такі хвилини розумію: щастя – працювати за покликанням! Я маю улюблену роботу, справу до душі. Наші учні завжди прагнуть учитися, педагоги – удосконалюватися. Що ж може бути кращим? Ліцей нас усіх формує, надихає на рух уперед і вгору, дає нам насагу на подальші звершення. Тож нехай він завжди буде осередком знань, творчої самореалізації, окриленості!»

Кремез Тетяна Станіславівна

Заступник директора з навчально-виховної роботи з 2016 року

«На посаді заступника директора з навчально-виховної роботи працюю з 15 лютого 2016 року. За цей час відбулося багато різноманітних заходів, творчих конкурсів. Серед них не можна не згадати «Міс ліцей – 2018», КВК «Нумо, першокурснику», «Новорічна казка», ліцейний конкурс кліп-артів «Ліцей це...», щорічні перший та останній дзвоники, випускні вечори, які проходять в атмосфері любові, теплоти та щирості.

Бути сильними й спритними – це вимога часу. І наші ліцеїсти тому підтвердження. Завжди виборюють призові місця на міських змаганнях, а спостерігати за грою і вболівати за своїх – одне задоволення.

Найяскравішою подією за час роботи в ліцеї стала участь команди «Фортеця» у Всеукраїнській дитячо-юнацькій військово-патріотичній грі «Сокіл» («Джура»). Два роки поспіль наша команда посідає І місце в міському етапі гри, а у 2016/2017 навчальному році посіла І місце на обласному етапі. Два тижні ми жили в палатках у Харківській області. Цей час промайнув непомітно: нові знайомства, нові враження. Сподіваюся, що цього року наша команда «Фортеця» теж продемонструє свою спритність, витримку, відвагу і влучність.

Хочу побажати усім нам мирного неба, невпинного руху вперед і тільки вгору, успішного здійснення всіх планів та задумів. А підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності хай буде міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття».

ВІД ВИПУСКНИКА ДО ПЕДАГОГА

Кресан Надія Петрівна

випускниця ліцею 1998 року,
учитель англійської мови, працює з 2011 року

– Яким було Ваше навчання в ліцеї?

– Два роки, які я провела в ліцеї, – одні з найкращих. Тут я навчалася у 1997/1998, які запам'яталися мені на все життя безліччю позитивних моментів. Передусім – навчання і нові знання, завдяки яким я успішно склала іспити та вступила до вишу. У ліцеї зустріла чудових друзів, з якими спілкуюся й донині. Завжди з усмішкою пригадую наші подорожі з Л. С. Кошовою, яка була моїм куратором.

– Чи вплинув ліцей на Ваш вибір професії?

– Я завжди мріяла бути педагогом, сумнівів щодо цього ніколи не виникало. Недаремно кажуть, учитель – це покликання, тому я свідомо вступила до педагогічного вишу і до сих пір пишаюся тим, що я вчитель. Дуже люблю цю професію. А чи пов'язаний мій вибір із ліцеєм? Скажу відверто, що зв'язок є, адже я мріяла вивчати іноземну мову, а ліцей дав мені впевненості і допоміг втілити цю мрію в життя.

– Ви пам'ятаєте свої відчуття, коли повернулися до ліцею вчителем? Чи складно Вам було працювати?

– Так, пам'ятаю. Власне кажучи, я ніби повернулася додому, в рідні стіни. Я не зовсім пригадую свої перші заняття, але те, що вони приносили мені задоволення і працювати з учнями ліцею було завжди цікаво, можу сказати точно. Тому ці приємні моменти й відчуття я пам'ятаю дотепер.

Звісно, зі своїми вчителями працювати нескладно. Коли я прийшла в ліцей, працювали Л. С. Кошова та Г. П. Кузьменко. Навіть після навчання я завжди підтримувала хороші відносини з ними, тому повага до цих учителів БУЛА, Є і БУДЕ.

– Що Ви побажаєте ліцею?

– Ліцею бажаю подальшого щасливого шляху, процвітання, постійного розвитку та вдосконалення. Хочу, щоб він залишався таким особливим, яскравим, перспективним навчальним закладом, яким він є зараз.

Мельниченко Вікторія Володимирівна

випускниця ліцею 1996 року учитель історії

– Яким було Ваше навчання в ліцеї?

– Навчання в ліцеї я завжди згадую з теплом. Я навчалася у гуманітарному класі. Ми багато читали, дискутували. Любили ходити на дискотеки та вечірки у старому корпусі НДУ. У нашому класі були тільки дівчата. Жартوما нас називали «пансіон благородних девиць». Ми були другим випуском, тому на нас експериментували. Проводилися цікаві факультативи. Навіть була хореографія, хоч танцювати я так і не навчилася.

– Розкажіть про цікавий випадок із навчання в ліцеї?

– Так одразу і не згадаєш. Пам'ятаю, що ввечері часто вимикали світло (я навчалася у скрутні 90-ті), і ми виходили з університету зі свічками, засиджувались на репетиціях до свят, а цим інколи користува-

лись хлопці з фізико-математичного класу (лякали нас). Узагалі було весело.

– Чи вплинув ліцей на Ваш вибір професії?

– Я обрала професію історика. Уже потім зрозуміла, що моя майбутня діяльність буде пов'язана з педагогікою. Ліцей вплинув на мій вибір, бо викладачі, які з нами працювали, були неймовірними: інтелігентні, інтелектуальні. Хотіла бути схожою на них.

– Ви пам'ятаєте свої відчуття, коли повернулися до ліцею в ролі вчителя? Чи складно Вам було працювати?

– До ліцею я прийшла працювати через чотири роки після закінчення університету (до цього працювала в одній із ніжинських шкіл). Коли випала нагода працювати тут, зраділа. Спочатку працювати було непросто. Зрозуміла, що в ліцеї є певні вимоги до викладання, потрібно постійно розвиватися.

– Якими були Ваші перші враження від ліцеїстів?

– Ліцей традиційно збирає найкращих, тому мої перші учні були інтелектуалами, постійно чимось цікавилися, могли посперечатися. Із такими на заняттях завжди цікаво.

– Що Ви побажаєте ліцею?

– Ліцею я хочу побажати сил і удачі для подальшого зростання. Не здавати старих позицій та підкорювати нові вершини!

Крапив'янська Ольга Станіславівна

випускниця ліцею 2009 року,
педагог-організатор, учитель географії

– Яким було Ваше навчання в ліцеї?

– Із ліцеєм моє життя пов'язане вже давно, бо тут я навчалася, бо тут працювали і працюють мої тато й мама. Мені вдавалось поєднувати і навчання, і свою творчу діяльність. У ліцеї є всі можливості для того, щоб розкрити увесь свій потенціал. Навчаючись тут, я встигала і підготуватися до занять, і до концертів, і взяти участь у всіх заходах, і отримати золоту медаль. У мене не було відмовок, у мене було 25 годин у добі і велике бажання встигати все.

– Чи вплинув ліцей на Ваш вибір професії?

– У ліцеї я зустріла двох вчителів, які раз і назавжди змінили моє життя: Сокальську Ладію Вікторівну, вчителя англійської мови, та Харченко Олену Миколаївну, вчителя географії, які надихнули мене отримати вищу освіту у сфері туризму.

– Ви пам'ятаєте свої відчуття, коли повернулися в ліцей учителем? Чи складно Вам було працювати?

– Педагогічна робота ніколи не викликала в мене труднощів, дякуючи моїм батькам. Круто, що є в кого перейняти досвід та звернутися по пораду. У ліцеї я почала працювати, коли ще була студенткою 3-го курсу, займала посаду керівника театально-хореографічного гуртка. Так пропрацювала 2 роки, учні були молодші за мене на 3–4 роки, тут я знайшла не тільки однодумців, а й друзів.

Я сюди повернулася, тому що для мене тут все звичне і рідне... Моє серце і душа завжди разом з ліцеєм.

– Що Ви побажаєте ліцею?

– Бажаю ліцею в найближчі роки стати матеріально незалежним та отримати своє приміщення з власною актовкою, спортивною, хореографічною залами, а ліцейній родині подальших успіхів та підкорення найвищих вершин.

25 СХОДИНОК ДО КРАЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ МІСТА

25 – це не просто дата ювілею, це час, коли потрібно аналізувати результати. І в цьому плані нашому ліцею є чим пишатися. Адже не випадково саме в рік срібного ювілею ліцей отримав звання «Кращого навчального закладу міста». Для нас – це не просто красива грамота, а перемога, за якою стоїть маса сил, творчої праці, здоров'я, терпіння як учнів, так і всього педагогічного колективу.

Уже багато років поспіль ліцей посідає I місце за результатами участі ліцеїстів у II (міському) та III (обласному) етапах Всеукраїнських учнівських олімпіад із базових дисциплін.

можливість брати участь в спільних європейських проектах.

Свої досягнення кожного року демонструють і педагоги, які є переможцями конкурсів «Учитель року», «Людина року», «Жінка року», «Талант року» та інших. Серед них найбільшим педагогічним досягненням стало удостоєння Л. І. Коткової у 2017 році звання кандидата філологічних наук.

Наші ліцеїсти уже котрий рік поспіль є постійними учасниками та переможцями Всеукраїнської дитячо-юнацької

військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»). На сьогоднішній день 17 випускників ліцею мають 200 балів за результатами ЗНО.

У 2018 році проект ліцею «STEM-освіта в загальноосвітніх навчальних закладах міста Ніжина як дієвий інструмент Нової української школи» переміг у конкурсі «Громадський бюджет» і заклад отримав 400 тис. гривень на створення STEM-кабінету.

Подією для колективу ліцею стала перемога у номінації «Альма-матер року – 2017» щорічного загальноміського конкурсу «Людина року – 2017».

І, звичайно ж, звання, на яке ліцей чекав 25 років – «Кращий навчальний заклад міста».

Враховуючи весь шлях наших перемог, ліцей справедливо заслуговує носити таке почесне звання. Адже кожна сходинка його успіху позначена слова «Вперед і вгору». 25 із них ми вже подолали і кожною можемо пишатися. Але попереду у ліцею таких сходинок ще досить багато. Сподіваємось, що наступні 25 – принесуть нам звання «Кращого навчального закладу України». Тож ВПЕРЕД І ВГОРУ!

Алексєєнко С. Г., директор ліцею;

Бурльова М. С., учитель української мови